

Jens Thoft (SF):

Nu er det jo ikke første gang, jeg har mødt en afvisning af forslag, som jeg bagefter får vedtaget, og dette skal jeg såmænd også nok få vedtaget.

Hvis man har lyttet til ordførertalerne, har der jo været ganske positive signaler. Skatteministeren sagde, at tanken ikke var fremmed for regeringen. Den socialdemokratiske ordfører, hr. Stavad, støttede tanken varmt, men ville gerne se det i lidt større sammenhæng. Det samme hørte vi af hr. Agaard, som mente, at tiden nu var moden til at se på spørgsmålet om disse nedskrivningsregler. Hr. Henrik Toft mente, at skattevæsenet var langmodigt. Jeg ville da ønske, at skattevæsenet var lige så langmodigt over for folkepensionister, avisbude og andre småfolk, som de er over for erhvervslivet, som kan få lov at skubbe skatten ud i en uendelig fremtid. Til hr. Bjarne Ørum vil jeg sige, at han har glemt, at den forvaltning, som hr. Bjarne Ørum hjemme i Århus er chef for, selv har opfordret Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg til f.eks. at gøre noget ved banderoleafskrivningerne. Det er en af årsagerne til, at vi så varmt har taget det med, men nu kan jeg forstå, at hr. Bjarne Ørum i mellemtiden er kommet på Christiansborg og er blevet regeringspartideltager, og så ser tingene anderledes ud. Sådan kan tingene jo være lidt forskellige alt efter, om man har lokale briller på eller ej. Men lad os prøve at se på de helt reelle argumenter.

Lad os tage detaljerne først: Hvad er det rimelige i, at en rådgivende ingeniør skal medregne igangværende arbejde, mens revisoren ikke skal gøre det? Hvad er det rimelige i, at revisoren kan have lønudgifter i oktober, november og december og skrive regningen i januar måned på de personaleudgifter, han har haft i oktober, november og december, og kan vente med at betale skatten af disse penge til året senere? Hvad er rimeligheden i det, hvor er logikken, og hvor er konkurrenceligheden mellem brancherne?

I virkeligheden er det typiske, at man først skriver regningen, når man er færdig med at bogføre december måned, og det er man så altså først i begyndelsen af januar, straks inde i det nye år. Der var det da rimeligt om man medregnede igangværende arbejder efter præcis samme regler, som gælder i ligningsvejledningen, og som gælder for alle andre områder.

Når hr. Stavad var bange for, at det skulle være for bøvlet og for administrativt besværligt, vil jeg sige, at jeg forestiller mig ikke noget som helst andet end præcis de regler, som gælder i alle andre brancher. Ude på B & W Skibsværft skal man naturligvis også medregne igangværende arbejder. Der bygger man da ikke på et skib i tre år, og så medtager man først skibets værdi det tredje år. Der hensætter man da til igangværende arbejder. Det er en naturlig og selvfølgelig forpligtelse, som ligger i hele erhvervslivets produktionsvirksomhed. Den ligger også i en del af erhvervslivets servicevirksomhed. Jeg nævner dem i mit lovforslag. Hvorfor er der så områder, som skal være særlig privilegerede? Her igen typisk advokater og revisorer.

Når skatteministeren siger, at formålet er bare at lovgive om regler, som stort set allerede findes, er det jo ikke rigtigt. Det er rigtigt, at hvis man burde have skrevet regningen og det kan dokumenteres sort på hvidt, skal indtægten være medtaget. Det vil sige, hvis hushandelen er gennemført og kunden har fået sin afregning og banken har fået sin afregning og skødet er tinglyst, skal honoraret naturligvis også være udskrevet. Men forud for den proces, der ender med, at man udskriver sit salær, er der gået en del udgifter: udgifter til stempel, udgifter til gebyr, udgifter til personaleomkostninger og kopiering, kontorhold osv. Var det ikke rimeligt, om man dér foretog en periodisering på præcis samme måde, som man kræver af hele den øvrige del af erhvervslivet? Jeg mener derfor ikke, der er tale om, at vi bare skal lovgive om regler, som allerede findes.

Hvad angår det andet forslag, om punktafgifterne, har vi fra en række ligningskommissioner fået henvendelser, og det er ligningskommissioner i de områder, hvor der ligger store tobaksvirksomheder og store spiritusproducerende virksomheder, og som kan se, hvor sindsygt de bestående regler for afskrivninger af punktafgifter administreres. I øvrigt mener jeg, at det er tvivlsomt, om den fortolkning, der er lagt, overhovedet er i overensstemmelse med lovgivningen. Den er i hvert fald ikke i overensstemmelse med intentionerne i lovgivningen. Lovgivningen om varelagernedskrivningerne stammer som sagt fra krigens sidste periode, hvor man godt kunne se, at de erstatningsvarer, som de erhvervsdrivende var nødt til at købe